

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P.K.O. Nr. 140.011.

20M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **M 480**—, z odnoszeniem do domu **M 520**—, Zamieszkała **M 540**—, Zagranicą **640**—

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Redaktor naczelny: **Stefan Zachariasiewicz**.

Nr. 109.

Kraków, sobota 22. kwietnia 1922 r.

KOK V.

Organista atakowany przez dziką świnię.

(Uzasadnienie wewnątrz numeru na str. 6).

Genoa pod znakiem przygnębienia i wzajemnej drażliwości

Delegacja francuska ojedzie w razie utrzymania się układu bolszewicko-niem.

Warszawa (tel. wł.). Depesze prywatne, otrzymane tu z Genui, uzupełniają następująco relacje urzędowe:

Posrednictwo Wirtha w sprawie nawiązania kontaktu między Niemcami a koalicjantami doprowadziło do uwezn konferencji Lloyd George'a z Wirthem i Rathenauem, ponadto odbyły się narady polityków Anglii, Włoch, Niemiec i Rosji, celem znalezienia wyjścia z niezwykle trudnej sytuacji. Rozeszła się w Genui pogłoska, że Lloyd George zapowiedział swój wyjazd do Londynu na niedzielę. **Nastroj w Genui jest bardzo przygnębiony**, prace komisyjne cechuje zupełna bezradność.

Rathenau, interpelowany w sprawie podpisanego układu ze sowietami, oświadczył, że Niemcy wzorowały się na protokole, podpisanym w Rydze przez państwa bałtyckie i Polskę z jednej strony, a rząd sowietów z drugiej.

O drażliwości stosunków z Niemcami w Genui świadczy n. p. następujący charakterystyczny epizod konferencji: Kanclerz Wirth zaprosił na śniadanie arcybiskupa genuńskiego. Gdy ten przybył, dowiedział się, że między zaproszonymi jest także Cziczeryn. Gdy arcybiskup okazał swoje niezadowolnienie, śniadanie zostało rozbite na

dwie części. Jedno śniadanie podano dla Wirtha i arcybiskupa genuńskiego, drugie dla Cziczeryna i Rathenaua osobno.

Pośrednicząca rola Polski w Genui

Berlin (AW). Z Genui donoszą, że pertraktacje między delegatami niemieckimi a przywódcami Ententy toczą się w dalszym ciągu. Zmiana stanowiska Lloyd George'a w stosunku do delegacji niemieckiej nastąpiła wskutek akcji pośredniczącej ze strony Małej Ententy i Polski.

Berlin (AW). Z Genui donoszą, jakoby Benesz i Skirmunt porozumieili się z Niemcami i Wielką Ententą i usiłują obecnie znaleźć taką formułę, aby przynajmniej wprowadzenie w życie traktatu niemiecko-rosyjskiego zostało odłożone aż do ukończenia rokowań sojuszników z sowiecką Rosją.

Uznanie dla Polski

Genoa. (AW). Barthou wyraził się wobec przedstawiciela prasy francuskiej z **ogromnym uznaniem** o postawie Polski i Małej Ententy. Barthou podkreślił przytem **ogromne wrażenie**, jakie wywarła na zebranych **mowa ministra**

Przewodniczący delegacji francuskiej, p. Barthou, otrzymał od p. Poincaré'go instrukcje, polecające delegacji francuskiej wycofać się ze zjazdu genuńskiego, o ile traktat rosyjsko-niemiecki nie będzie uniaważniony.

Litwinow oświadczył dziennikarzom, że Lenin nadesłał delegacji rosyjskiej w Genui instrukcje co do stanowiska, jakie delegacja ma zająć w odpowiedzi na warunki rzeczoznawców międzysojuszniczych w sprawie odbudowy Rosji. W związku z temi instrukcjami delegacja rosyjska jest gotowa prowadzić dalsze układy z mocarstwami sprzymierzonymi według dotychczasowych sposobów.

„Alians nie-święty”

Londyn. (PAT). „Times” nazywa układ niemiecko-rosyjski „aliansem nieświętym”. Traktat ten jest wynikiem stanowczej decyzji Niemców i bolszewików **kontynuowania walki przeciwko aliantom, aż do nadejścia dnia, w którym będą mogli uczynić jawne i otwarte**. Wobec układu niemiecko-sowieckiego po stała tylko jedyna droga, a mianowicie **zacieśnienia jeszcze bardziej wzajemnych stosunków, niż to dotychczas miało miejsce**.

Anglia traci zainteresowanie w Genui

Warszawa (Tel. wł.) Jak się okazuje, kwestya pokoju grecko-tureckiego załatwioną została przez rząd Anglii w Atenach, po za Genui. W kołach politycznych uważają to za dowód **rozczarowania Anglii co do wyników obrad genuńskich**.

Koniec konferencji już 1 maja

Wiedeń (PAT) „Wiener Allgemeine Zeitung” donosi, że kanclerz austriacki dr. Schober w niedzielę wieczorem wyjedzie do Genui, gdzie zabawi do dnia 1 maja. **W kołach dyplomatycznych syczą, iż w tym dniu zakończą się obrady konferencji**.

Dlaczego Czesi nie podpisali noty?

Genoa. (AW). Znamienym jest fakt, że **ostatniej noty do Niemiec nie podpisał delegat Czech-Słowacy**. Nota ta została jedynie podpisana przez delegatów Anglii, Francji, Włoch, Japonii, Polski, Belgii, Rumunii i Jugosławii.

Poincaré wygłosi mowę polityczną

Paryż (PAT) „Petit Parisien” twierdzi, że przyzident ministrów Poincaré w najbliższy poniedziałek w Bar le Duc w departamencie Mozeli wygłosi **mowę polityczną, w której omówi wydarzenia w Genui**.

Skirmunta, wypowiedziana na ostatniem posiedzeniu w willi Raggio.

Dwulicowa gra sowietów

Warszawa. (Tel. wł.) Zwrócił uwagę Waszego korespondenta szczegół, który charakteryzuje przewrotność sowietów w stosunku do Polski. Gdy sowiety na terenie genuńskim starają się kokietować państwa zachodnie, wskazując na pokojowe współzycie Rosji sowieckiej z Rzeczpospolitą Polską, równocześnie w Moskwie, **te same sowiety starają się wszelkimi sposobami utrudnić prace komisji reewakuacyjnej, działającej na mocy traktatu ryskiego**. W ten sposób pokojowość sowietów w Genui ma swą jaskrawą przeciwwagę na gruncie rosyjskim. Rząd polski otrzymał świeże wiadomości o nowych szykanach sowieckich, hamujących prace komisji reewakuacyjnej w Moskwie. Będzie rzeczą odpowiednich czynników polskich zwrócić uwagę opinii zachodniej, na tę dwulicową taktkę sowiecką.

Sytuacja ciągle niewyjaśniona

Mozolne próby porozumienia.

Genewa (PAT) Dziel wczorajszy minął całkowicie pod znakiem przygotowania odpowiedzi niemieckiej na notę aliantów. Rano odbyła się prawie dwugodzinna rozmowa między kanclerzem niemieckim dr Wirthem a Lloydem George. Dr Wirth usprawiedliwił krok Niemców, którzy będąc zupełnie wyłączeni z rokowań ententy z Rosją, zmuszeni byli przeprowadzić rokowania na własną rękę. Lloyd George bardzo kategorycznie postawił alternatywę, że albo Niemcy zerwą zawarty traktat z Sowietami a wówczas będą one brać udział w dalszych rokowaniach albo w przeciwnym razie z udziału tego muszą zrezygnować. Rozmowa ta nie dała konkretnych wyników, wpłynęła jednak jak się zdaje na stanowisko delegacji niemieckiej, która początkowo zamierzała w odpowiedzi swą zakwestyonować kompetencje państw sprzymierzonych do wykluczenia Niemiec z podkomisyi, do której weszli oni na mocy uchwały plenum konferencji.

Genewa. (PAT. Tel. Comp.). Z kół delegacji włoskiej słychać, że między rządami stanu kahalnym i Niemcami przyszło do porozumienia (?) na następującej podstawie: Postanowienia memoriału rzeczoznawców londyńskich w sprawie Rosji będą poprawione przy współudziale rzeczoznawców niemieckich, a mianowicie co do pewnych punktów, co do których Niemcy czuły się poszkodowane, natomiast Niemcy mają odroczyć wejście w życie układu z Rosją aż do chwili zakończenia obrad konferencji.

Genewa (PAT) Havas. Odpowiedź niemiecka nie została jeszcze wręczona. Zdaje się, że Niemcy akceptują wykluczenie ich z komisji rosyjskiej. Natomiast będą mogli brać udział w innych komisjach.

Genewa (PAT) Havas) Słychać, że w delegacji niemieckiej zaszła zmiana nastrojów. Zamierzała ona zamiar przyjęcia wykluczenia i opracowała obecnie nowy projekt noty.

Berlin. (AW). Dzienniki niemieckie donoszą, że sytuacja jeszcze nie jest wyjaśniona. Rokowania między Lloydem George'm i innymi przywódcami ententy z jednej strony, a delegacją niemiecką z drugiej strony nie doprowadziły dotychczas do porozumienia. Faktem jest tylko to, że Niemcy odrzuciły stanowczo żądanie unieważnienia rosyjsko-niemieckiej umowy. Natomiast odpowiedź ich na notę Ententy jest zredagowana w bardzo pojednawczym tonie.

Koalicja obmyśla nowy traktat

Paryż. (PAT). Specjalny sprawozdawca „Petit Parisien” z Genewy pisze: Nawet gdyby Niemcy otrzymali rozgrzeszenie, będzie potrzebna współpraca członków koalicji, albowiem porzucenie traktatu nie wystarczyłoby do uspokojenia podejrzeń co do istnienia tajnego układu między Niemcami i bolszewikami. Sprawozdawca stwierdza, że najcięższe głowy na konferencji są przekonane o tej potrzebie. To też szuka się formułki, przy pomocy której można by zamantestować zacisnienie się węzłów. Wylania się na przykład pytanie, czy aliancy nie mogliby zawrzeć traktatu na rzecz utrzymania pokoju w Europie środkowej, co mogłoby nastąpić po zamknięciu obrad konferencji. Gdyby znaleziono tego rodzaju porozumienie, wówczas dzieło konferencji nie byłoby daremnem i raz jeszcze nie-rezum niemiecki stałby się początkiem mądrości u aliantów.

Uregulowanie kwestyi walutowej nastąpi poza Genewą

Wiedeń. (PAT). „Neue Freie Presse” donosi z Genewy pod datą 19 kwietnia: Angielski minister skarbu Robert Horna, przewodniczący komisji finansowej, opuszcza Genewę. Przedtem będzie przyjęta następująca rezolucja, zredagowana przez specjalny komitet finansowy rzeczoznawców:

Należy wszystkim banki emisyjne zaprosić na konferencję, która się odbyła poza Genewą i bez związku z konferencją genueńską. Ta kon-

ferencja ma sama uregulować cele zagadnienie walutowe, a więc sprawę złotej podstawy walut, sprawę stabilizacji kursów wekslowych, kredytów, problemu pożyczek, niezależności banków emisyjnych od rządów państw, w których się znajdują i sprawę długów. Na tę konferencję będzie zaproszony amerykański Federal Reserve Bank. Wiadomo już, że bank amerykański zaproszenie przyjmie.

Niemcy przygotowują zamieszki na G. Śląsku

Zaniepokojenie w polskich kołach rządowych.

Warszawa. (Tel. wł.). Warszawskie koła polityczne nie kryją swego zaniepokojenia z powodu stosunków, jakie zaplanowały obecnie na Górnym Śląsku. Bojówki niemieckie połączyły się z komunistami, aby wywołać zamieszki w przeddzień przejęcia części Górnego Śląska przez władze polskie, co przypada na pierwsze

dni czerwca b. r. Wskutek zabójstwa, jakiego dokonano na drze Styczyńskim, wśród ludności polskiej panuje silne wzburzenie. Rada ministrów ma dzisiaj wysłuchać sprawozdania o sytuacji na Górnym Śląsku i wydać odpowiednie zarządzenia.

Naczelnik Państwa na uroczystości wojskowej

Wilno (A. W.). Naczelnik Państwa po uroczystym przyjęciu oraz wysłuchaniu Te Deum w katedrze udał się do Nowej Wilejki na uroczystość poświęcenia sztandaru pułku kowieńskiego. Naczelnik Państwa został w Nowej Wilejce powitany entuzjastycznie przez ludność tamtejszą, która ofiarowała mu chleb i sól. Uroczystość poświęcenia sztandaru rozpoczęła się mszą polową, którą celebrował ks. biskup Bandurski. Następnie wbił Marszałek Piłsudski pierwszy gwoździć w drzewce sztandaru. W ślad za Naczelnikiem Państwa uczynili to generalowie Konarzewski, Rządowski, Rydz Smolny i inni. Następnie złożył pułk kowieński przysięgę na wierność poczem Marszałek Piłsudski udekorował oficerów tego pułku orderami „Virtuti Militari”. Podczas uroczystości rozmawiał Naczelnik Państwa żywo z członkami organizacji kowieńskiej. Interesując się bardzo stosunkami na Kowieńszczyźnie. Podczas śniadania, które wydał na cześć Marszałka Piłsudskiego pułk kowieński, przemawiali generalowie Konarzewski, dowódca pułku i inni.

Następnie Naczelnik Państwa udekorował oficerami „Virtuti Militari” sztandary pułku dywizyjnego generała Żeligowskiego, 23 oficerów oraz licznych szeregowców, generała Osikowskiego oraz pułkownika Tokarzewskiego. General Konarzewski przemówił doniosłym głosem, dając wyraz powszechnej radości, jaką napelnione są serca żołnierzy, którzy po półtorarocznej ciężkiej pracy, mają szczęście oglądać Naczelnego Wodza armii polskiej na ziemi wileńskiej. General zakończył swe przemówienie okrzykiem „Komendant Marszałek Piłsudski niech żyje”. Następnie przemawiali przedstawiciele komitetów politycznych z ziemi wileńskiej. W odpowiedzi na te przemówienia wznosił Naczelnik Państwa zdrowie pułku kowieńskiego. Po skończonej uroczystości powrócił jeszcze tego samego dnia Naczelnik Państwa do Wilna.

Powrót ministrów do Warszawy

Warszawa (Tel. wł.) W piątek rano przez ministrów Ponikowski wrócił do Warszawy, razem z ministrami, którzy mu towarzyszyli do Wilna.

W piątek rano oczekiwani są w Warszawie ministrowie Michalski i Sosnkowski, którzy bawili w Małopolsce Zachodniej. Od piątku zatem mach na polityczną zaczęła już działać w swoim zwykłym trybie normalnym.

Nominacja głównego komendanta Policji państw.

Warszawa (Tel. wł.) „Monitor” ogłasza, że Naczelnik państwa podpisał nominację p. Hoszowskiego na stanowisko komendanta głównego policji państwowej.

Rosya nie poruszy sprawy Wilna i Galicji wsch.

Wiedeń (PAT) „Wiener Allgemeine Zeitung” donosi z Genewy pod datą 20 kwietnia: Z dobrze poinformowanej strony zapewnają, że wszystkie pogłoski, jakoby delegacja rosyjska zamierzała wytoczyć na konferencji kwestye Wilna i Galicji wschodniej, są nieprawdziwe.

Konferencja kolejowa w Kownie

Warszawa (Tel. wł.) Nadeszły tu wiadomości, że w Kownie zakończyły się obrady konferencji kolejowej przy współudziale Litwy, Łotwy, Estonii, Rosji i Niemiec. Powzięto uchwały w sprawie bezpośredniej komunikacji tranzytowej między temi państwami. Komunikacja ta będzie szła przez Królewiec, Instenburg, Kowno, Rzyce i Moskwę. Celem ustalenia jednostki monetarnej dla rozliczenia kosztów tranzytowych, ma być zwołana wkrótce w Rydze specjalna narada powyższych państw.

Pożyczka amerykańska dla Polski

Warszawa. (Tel. wł.). Krążą tu pogłoski, że finansisci amerykańscy zaofiarowali rządowi polskiemu znaczną pożyczkę dolarową. Warunki pożyczki mają być bardzo korzystne.

Zjazd oświatowy w Warszawie

Warszawa (PAT) W wykonaniu uchwały Związku miast polskich zwołuje Zarząd Związku na dzień 22 i 23 kwietnia br. do Warszawy zjazd oświatowy. Program zjazdu obejmuje sprawy następujące: 1) ustrój szkolnictwa w miastach w związku z ogólnym prawodawstwem szkolnym; 2) realizacja ogólnego powszechnego obowiązku nauki; 3) sposób pokrycia wydatków na utrzymanie szkół oraz wydawnictwa szkolne w miastach; 4) zadania samorządów miejskich w dziedzinie oświaty pozaszkolnej.

Związek zdemobilizowanych oficerów polskich na Górnym Śląsku

Katowice (PAT) Wczoraj odbyło się w Katowicach zebranie oficerów rezerwowych polskich z Górnego Śląska, na którym postanowiono utworzyć związek rezerwowych oficerów polskich na Górnym Śląsku. Związek ten ma na celu niesienie pomocy zdemobilizowanym oficerom, prowadzenie wśród nich pracy oświatowo-kulturalnej oraz obronę czci oficerskiej i pielęgnowanie życia towarzyskiego.

Wycieczka nauczycielstwa polskiego do Rumunii

Bukareszt (PAT) Wycieczka profesorów i nauczycieli polskich przybyła do Bukaresztu w sobotę i powitana została na dworcu kolejowym przez przedstawicieli ministerstwa oświaty. Goście zwiedzili Bukareszt pod przewodnictwem znanego profesora rumuńskiego Jorgi. Wieczorem wycieczka wyjechała do Konstancy z zamiarem zwiedzenia Galaczu i Jas, skąd nastąpi powrót do Polski.

Strajk dozorców domowych -- sensacja Warszawy

Warszawa. (Tel. wł.) W Warszawie trwa już kilka tygodni strajk dozorców domowych, domagających się podwyżki. Wskutek nieczyszczenia miasta przez tak długi okres czasu, Warszawa jest niesychana i zabrudzona. Wobec bezradności Magistratu, mieszkańcy starają się przynajmniej przed swymi domami utrzymać jakiś porządek. Wczoraj na Nowym Świecie przed domem poselstwa angielskiego tłumy publiczności przypatrywały się, jak małżonka posła angielskiego, p. Maxa Millera w towarzystwie wicekonsula angielskiego p. Kiminsa i służby poselskiej podlegała konewkami chołdnik przed gmachem poselstwa. — Wywołało to powszechną sensację.

Drożyzna u nas i naszych sąsiadów

W Polsce panuje niepodzielnie drożyzna bezpodstawna. Mamy dostateczne ilości własnego zboża, jarzyn, nabiału, mięsa i innego rodzaju produktów przemysłu rodzimego, finanse kraju poprawiają się znakomicie, prawie z godziny na godzinę, a tymczasem ceny na wszelkie artykuły użytku codziennego rosną wciąż. Zahamować je trudno.

W innych krajach, jak Jugosławia, Rumunia, Czechosłowacja, Niemcy, nie mówiąc o krajach o zdrowej walucie, drożyzna tamtejsza ma pewne uzasadnione podstawy.

Tak np. Jugosławia liczy kilka dzielnic zupełnie biernych, którym musi dostarczać żywność i inne produkty, następnie ostatnia mobilizacja przeciwko wyprawie cesarza Karola kosztowała kraj około trzy czwarte miliarda denarów (Denar — 40 marek pol.) i t. p. To też

kilo chleba w Belgradzie kosztuje 7 denarów, czyli 280 marek, podczas gdy u nas 180—190 mk.

W Moskwie dziesięć jajek kosztowało niedawno milion rubli, co po kursie 1 marka — 300 rubli, czyni 3338 i jedna trzecia marki polskiej, inaczej jedno jajo kosztuje około 333 do 334 marek polskich. Funt słonny pół miliona rubli sowieckich, funt masła sześćset i więcej tysięcy rubli i t. p.

W Rumunii nie lepiej, chociaż o połowę tańiej, jak w Jugosławii.

Gdyby z jednej strony czynnik rządowy, z drugiej społeczeństwo samo i sfery zainteresowane podały sobie ręce do walki z drożyzną, wszystkie są na to dane, że zupełną porażkę w tej walce poniosłaby strona uprzywilejowana dotychczas, strona paskarzy.

Nowe zajścia z policją warszawską.

BRAK POSZANOWANIA PRAW I WŁADZY W POLSCE. — W OBRONIE APASZÓW STAJE TLUM I RZUCA SIĘ NA POLICYJANTA. — NIEBEZPIECZNY OPRYSEK.

(—) Donosiliśmy onegdaj o zajściach, jakie miały miejsce w Warszawie na tle zakazu strzelaniny świątecznej. Wogóle od pewnego czasu daje się zauważyć w naszych masach brak poczucia prawa i poszanowania dla władzy, który przybiera formy coraz bardziej zuchwałe.

Onegdaj znów na ul. Mostowej w Warszawie zaszedł znamienity fakt. Oto jakichś trzech podchmielonych łobuzów wyprawiało na ulicy niedopuszczalne brewerye, na co zwrócił słuszną uwagę policyjant, domagając się przyzwoitego zachowania.

Interwencja ta odniosła taki skutek, że policyjant zmuszony był zuchwałych drabów aresztować. Gdy zamierzał tego dokonać.

W OBRONIE ŁOBUZÓW STANĄŁ TLUM, drwiąc sobie z policyjanta i grożąc mu pobiciem. Zaskoczony tym faktem policyjant zaalarmował

komisaryat, skąd pod dowództwem poikom. Rodkiewicza naddęgiła pomoc i jednego z zuchwałych drabów — gdyż pozostali zdążyli się ukryć — aresztowała.

W czasie odprowadzania owego łobuza do komisaryatu, rzucił się on

Z NOŻEM W RĘKU

złienacka na policyjanta Piaseckiego i zranił go ciężko w oko, rzucając rogówkę, następnie zaś, podczas szamotania się, poranił zębami palec policyjantowi Biernackiemu.

W komisaryacie aresztowany opryszek podał się za Mikołaja Szenuryłowa, lat 20, bez zajęcia. Odstawiono go do więzienia śledczego.

Opisane zajście świadczy znowu niepocholebnie o naszej gawiedzi ulicznej, która staje nawet w obronę łobuzeryi tylko dlatego, że chodzi tu o przeciwstawienie się policyj.

Turyści amerykańscy zażegnali rewolucję w Portugalii.

WOJNA DOMOWA W LIZBONIE. — OKRĘT AMERYKAŃSKI. — ZAWIESZENIE SPORÓW. — TRZEBAIM BYŁO DOLARÓW.

Jak donoszą pisma amerykańskie, poselstwa zagraniczne w Lizbonie w sprawozdaniach swych rozpisują się szeroko o tem, w jaki sposób turyści amerykańscy bezwładnie zażegnali rewolucję w Portugalii.

Okręt „Empress of France”, wiozący 800 amerykańskich turystów, zawinął do portu w Lizbonie w chwili, gdy w Lizbonie nie było rządu i całe miasto znajdowało się w oczekiwaniu krwawych starć między wojskami, lojalnymi dla nieistniejącego już rządu i wojskami rewolucyjnymi.

Gdy kapitan okrętu zwrócił się do odpowie-

dnich władz z prośbą o poczynienie przygotowań dla trzydniowego pobytu w Lizbonie amerykańskich turystów, w Lizbonie zwołano konferencję wszystkich stronnictw politycznych, na której uchwalono zanięchać sporów politycznych do czasu wyjazdu z miasta turystów, wobec tego, że wszystkim były potrzebne amerykańskie dolary!

Okręt „Empress of France” zatrzymał się w Lizbonie dłużej, niż miał początkowo zamiar. — Przez ten czas stosunki jakoś się załagodziły i do rewolucyi nie doszło!

Zamordował uwodziciela swej narzeczonej.

PRZED SĄDEM DORAŻNYM W WARSZAWIE. — DWÓCH LUDZI. — ŚMIERTELNY STRZAŁ I POGOŃ PRZEZ ULICE MIASTA.

(—) Dokożane przed trzema niespełna tygodniami morderstwo na osobie przemysłowca, a do niedawna oficera W. P. Stanisława Kaplińskiego, jest obecnie przedmiotem rozprawy w sądzie dorażnym w Warszawie.

Pod zarzutem dokonania tego mordu w celach zysku zasiedli na ławie oskarżonych: 19-l. Sylwester Włodek, b. agent w ministerjum zdrowia publicznego i 36-l. Jan Morawski, wuj Włodka, były agent wywiadowca urzędu śledczego. Włodek oprócz tego oskarżony jest o usiłowane zabójstwo policyjanta Szablowskiego podczas pościgu.

Akt oskarżenia w ogólnych zarysach brzmi:

Dnia 13 marca około godz. 8-mej wieczorem, gdy Stanisław Kapliński, właściciel firmy handlowej i jego wychowawca Aniela Domańska, byli w jego mieszkaniu przy ulicy Kruzej Nr 12, nagle

ZAPUKAŁ KTOŚ DO DRZWI

Kapliński wyszedł do przedpokoju, aby otworzyć. Nagle cofnął się, stanął we drzwiach do pokoju, usiłując gwałtownym ruchem coś wydobyć z kieszeni.

Domańska wywnioskowała, że w mieszkaniu są bandyci, otworzyła lufcik, wyskoczyła z parterowego mieszkania na podwórze i

WSZCZĘŁA ALARM.

Niezwykle śmiała ucieczka oszusta.

SKOK Z DACHU — DO KANAŁU. — BEZSKUTECZNY POŚCIG.

(+) Centrum Wiednia, nieopodal Stubenringu, było onegdaj widownią niepospolicie śmiałej ucieczki przestępcy, przypominającej sensacyjne „pościgi” kinowe. W kawiarni arsztowno pewnego oszusta pod zarzutem wyludzenia towarów od jednej z firm. Aresztowany przyznał się do czynu i zgodził się zaprowadzić agentów na miejsce, gdzie ukrył towary.

Zawieziono go pod wskazany adres w samochodzie. Przed domem wyrwał się nagle z rąk agentów i wbiegł szybko do bramy. Doskonale widocznie obeznany z miejscowością, błyskawicznie

Nagle z kurytarza, prowadzącego do mieszkania Kaplińskiego wybiegł jakiś osobnik przez bramę na ulicę; za nim wybiegł drugi, któremu stróżka starała się bezskutecznie zastąpić drogę, następnie

PADŁ STRZAŁ

mężczyzna wybiegł na ulicę.

Za uciekającymi puścił się natychmiast w pogoń przechodnie i policyjanci; po dłuższej gonitwie i strzelaninie ajęto 18-letniego Sylwestra Włodka. Zatrzymany podawał, jako swego współnika, niejakiego Zakrzewskiego. Po stwierdzeniu, że taki nie istnieje, wskazał wuja swego, Jana Morawskiego, b. agenta urzędu śledczego, zamieszkałego w Pruszkowie. Zarządzono niezwłoczne poszukiwania na dwercu, gdzie Morawskiego aresztowano.

Na śledztwie wstępnie Włodek zmienił swe zeznanie, utrzymując, że Morawskiego wskazał, bo był silnie zdenerwowany, w rzeczywistości zaś zabił Kaplińskiego przez zemstę i nienawiść, że ten

UWIÓDŁ MU JEGO NARZECZONĄ.

Rozprawa budzi ogólne zaciekawienie w Warszawie.

Lloyd George jako „Daniel w jaskini lwów”.

(1.) Na jednym z wieczornych przyjęć, jakie wydał w Genewie szwedzki prezydent ministrów Brautling wniósł angielski przywódca stronnictwa pracy Thomas toast na cześć „dobrych Europejczyków”, zgromadzonych w Genewie. — Lloyd George odpowiedział na to, że czuje się w Genewie niby „Daniel w lwiej jaskini”, dołcał przytem, że gdyby konferencja genuenska miała się rozpaść, to Europie groziłaby ruina.

Matki gotują i jedzą zwłoki swych dzieci.

(1.) W obrębie dotkniętych klęską głodową terenów rosyjskich szerzy się coraz bardziej ludożerstwo. W okręgu Mikołajewskim zdarzają się wypadki, że matki oszalałe z głodu gotują na strawę zwłoki swych dzieci. W Chersoniu znaleziono w pewnym domu trupy trojga dzieci, pokrajane na drobne kawałki; okazało się, że dzieci te zostały zamordowane przez własne starsze rodzeństwo w celach żywnościowych. Aresztowani ludożercy wyznali, że mieli zamiar spożyć trupy dziecięce.

W Odesie rodzice nie mogąc wyżywić swych dzieci porzucają je masowo na pastwę losu; wszyskie ochronki i przytulki dziecięce są przepelnione; do jednej tylko ochronki przyjęto w przeciągu marca 80 podrzutków.

W gubernii iekaterynosławskiej głoduje z górą 600.000 ludzi.

Lekarz przez omyłkę oślepił czworo dzieci.

(1.) Rzymski dziennik „Il Paese” donosi o okropnej pomyłce pewnego lekarza, która spowodowała ślepotę czworga nowonarodzonych dzieci. Dyrektor położniczego zakładu dr Reguoli skonstatował u czworga niemowląt silne zaczerwienienie oczu i zapisał zakrapianie 20-procentowym roztworem azotanu srebra. Skoro zaaplikowano ów środek dzieciom, te zaczęły krzyzczeć przerażenie z bólu. Zwabione krzykiem naddięgą pielęgniarki, a jedna z matek zażądała natychmiastowego przywołania okulisty, który stwierdził, że noworodki mają oczy przepalone. Gdy opinię tę przedłożył dyrektorowi szpitala ten przyznał, że skutkiem jego mylnej recepty zastosowano roztwór 20-procentowy, zamiast 2-procent. Nieszczęśliwe ofiary lekarskiej pomyłki straciły wzrok na zawsze. Lekarz został złożony ze swego urzędu; rodziny oślepiłych dzieci wniosły przeciw niemu skargę do prokuratury państwa.

Sensacyjne uprowadzenie 80-letniej staruszki.

TAJEMNICZY SAMOCHÓD. — ADWOKAT I DWIE ZAKONNICE. — DALEKA KREWNA. — UNIEWAŻNIENIE TESTAMENTU. — AKT DAROWIZNY DLA SIÓSTR BAZYLIANEK. — STARUSZKA UKRYTA U DOSTOJNIKA RUSKIEGO.

(1.) Pomiędzy Ungwarem a Minaj, na Rusi przy karpackiej leży ogromny majątek ziemski z wspólnym budynkiem mieszkalnym, należącym do 80-letniej wdowy, Anny Pogany. Przed tygodniem przed siedzibą staruszki pojawił się samochód, a w nim adwokat dr Dolinsky i

DWIE UKRAIŃSKIE ZAKONNICE

z klasztoru Bazylianek, który od niedawna znajduje się na przykarpackiej Rusi. Przybyli goście weszli do domu i wkrótce ukazali się z powrotem, ciągnąc przed sobą właścicielkę majątku, którą wsadzili do samochodu i wywieźli do Ungwaru, gdzie od tygodnia przebywa u matki pewnego wysokiego dostojnika grecko-katolickiego kościoła. Domownicy pani Pogany aż do ostatniej chwili nie mieli pojęcia, dokąd wywieziono staruszkę, aż oto teraz dopiero

WYJAŚNIŁA SIĘ TAJEMNICA.

Pani Pogany była bezdzietną i wzięła sobie do towarzystwa jedną ze swych dalekich krewnych. Jeszcze przed 10 laty cały swój majątek zapisała synom swej towarzyski. Wskutek sędziwego wieku, staruszka podupadła bardzo unyślowo; nieraz widywano ją, jak na drodze prosiła przechodniów o kawałek chleba lub jalmużnę.

W ostatnich czasach zauważono, iż w domu staruszki kręciło się

WIELU KSIĘŻY I ZAKONNIC RUSKICH.

Zupełnie niespodzianie pani Pogany wyraziła życzenie unieważnienia dawnego swego testamentu i w tym celu udała się do notaryusza dra Bradacza, który jednak, znając nieodpowiedzialność staruszki, nie chciał przyjąć do wiadomości jej oświadczenia, wiedział bowiem, iż lekarze niejednokrotnie już skonstatowali słabość władz umysłowych p. Pogany. Kierowana jednak ślepo przez jakiś nieznany siły, staruszka potrafiła zdobyć dla swych planów innego notaryusza, u którego spisał 28 marca br. protokół, unicestwiający dawny testament. Nowym zaś testamentem przekazywała p. Pogany

CAŁE SWE MIENIE KLASZTOROWI BAZYLIANEK,

z tym warunkiem, że do końca życia będzie przez ów klasztor utrzymywana, a po śmierci odpowiednio pochowana. Testatorka zastrzegła sobie również, aby na gruntach jej zbudowano kaplicę, w której mają się za jej duszę odprawiać msze św. W testamencie istniała też notatka, iż

dawnym spadkobiercom mają być wypłacone 5000 koron w gotówce.

Autorowie testamentu postarali się momentalnie o jak najszybsze przeprowadzenie zmiany w księgach gruntowych i Bazylianki objęły cały majątek w posiadanie, usuwając dawną towa-

Aresztowanie fałszywej baronowej.

NIEZNAJOMA Z BUKIETEM KWIATÓW. — W Ogonku przy budce telefonicznej. — ZARĘCZYNY. — NAGLE ZNIKNIĘCIE NARZECZONEJ. — RZEKOMA BARONOWA — POKOJÓWKĄ. — IDYLLA ZAKOŃCZONA ARRESZTOWANIEM.

(1.) W jednym z wielkich lokali restauracyjnych w Berlinie, wśród gości, czekających na swą turę

PRZY BUDCE TELEFONICZNEJ

znalazła się piękna, elegancko ubrana pani, trzymająca w rękach dużą wiązankę przesylnych kwiatów. Dama ta urodą swoją i wytworna toaletą zainteresowała żywo grono stojących obok niej panów. Jeden z nich zapragnął nawiązać z nią towarzyską rozmowę, używając za pretekst... bukiet kwiatów. Zapytana, skąd pochodzi ta piękna wiązanka, odpowiedziała dama bez namysłu: „Z mego zamkowego ogrodu”.

Zaintrygowany wielbiciel zasięgnął wobec tego bliższych informacji i dowiedział się, że uroczą nieznajoma jest

BARONOWĄ KINSKY,

wdową po oficerze, a synową i spadkobierczynią wielkiego księcia Kinsky'ego.

Przyjaźń zawiązała się bardzo szybko i w krótkim czasie piękna baronowa została narzeczona pana, poznanego przy budce telefonicznej; równocześnie oświadczyła ona zakochanemu młodzieńcowi, że wróciła przed niedawnym z dalekiej podróży po południowej Ameryce i że walczy chwilowo z kłopotami pieniężnymi. Narzeczony ofiarował jej z ochotą pomoc pieniężną, która niebawem dosięgła kwoty 60.000 marek. Gdy narzeczony zaczął kłopotać się tymi wydatkami, które przewyższały jego możność,

NARZECZONA ZNIKŁA NAGLE BEZ ŚLADU.

rzyszkę pani Pogany. Ta naturalnie zaprotestowała przeciwko gwałtowi i wniosła skargę do sądu. Charakterystycznym jest fakt, że staruszkę ukryto w domu wysokiego duchownego grecko-katolickiego, którego nazwisko stale jest wymieniane w rządzie

POLITYCZNYCH PRZYWÓDCÓW RUSI PRZYKARPACKIEJ.

Na testamencie widuje nazwisko pewnego młodego lekarza, który wogóle nie znał nigdy staruszki, a tylko uproszony został przez adwokata o położenie swego podpisu na akcie notaryalnym. Rozstrzygnięcia całej sprawy czeka publicznym Rusi przykarpackiej z największą ciekawością.

I wówczas okazało się, że ową rzekomą baronową była panna służąca i fryzjerka, Elza Trzynsky, która znudzony się swym zawodem, wymyśliła sobie całą komedię z kwiatami z ogrodu pałacowego bar. Kinsky. Strojąc się w fałszywe brylanty, z wiązanką kwiecica na rękę, od czasu do czasu „zaręczała się” na poczekaniu przy budce telefonicznej i w lokalach restauracyjnych.

RZEKOMĄ BARONOWĄ ARRESZTOWANO

w poczekalni II. klasy na dworcu kolejowym w Berlinie, ku wielkiemu zdziwieniu jej towarzysza, który poznał ją właśnie jako „baronową Kinsky”, z bukietem kwiatów przy budce telefonicznej...

Czerwonoskóra feministka.

(1.) Czerwonoskóre szczepy indyjskie nie zadowolają się już biernym doświadczeniem w posród dzikich preryj, lecz postanawiają sięgnąć po tauru liść w dziedzinie polityki, nauki, wogóle szerszego życia publicznego. W związku z temi dążeniami i ambicjami, zapisuje się coraz większa ilość studentów indyjskich do wyższych uczelni północno-amerykańskich. Wśród pożądających nowoczesnej wiedzy, znajduje się też mienialy procent przedstawicieli płci pięknej.

Na światowym kongresie studentów chrześcijańskich, który odbędzie się niebawem w Pekinie, znajdują się i czerwonoskórcy, wśród nich zaś prym trzymać będzie jedna z najsympatyczniejszych Indyzalek, Rut Muskrat, słuchaczka uniwersytetu nowojorskiego. Stoi ona od dawna już na czele indyjskiego ruchu kobiecego i na wspomnianym kongresie bronić będzie zasad równouprawnienia kobiet czerwonoskórych.

Guv de Chantepleure.

72

Ślub w aeroplanie

Przełożyła z francuskiego

Marya z Dzieduszyckich Komorowska.

— Nie będzie mi jej bynajmniej brakowało, bo czyż nie czynisz więcej nawet, niż powinien, na to właśnie, by mi było dobrze?... Wiesz, jest jedna myśl, czyli raczej jedno przypuszczenie, które mi nie daje pokoju... Chodzi o owe dwa tysiące franków, które otrzymałam najniepoddziwianiej od pewnej osoby, nie chcę jej wyjawiać swego nazwiska i co mi je z taką łatwością pozwoliłeś przyjąć... i one niezawodnie pochodzą od ciebie... Także i ja zawdzięczam, jak wszystko zresztą, twojej o mnie pieczołowitości... Teraz najzupełniej już tego jestem pewna... nie wątpię o tem bynajmniej!...

Wilhelm zaprzeczył z żywością mojemu podejrzaniu, ale... zarumienił się równocześnie. On się nieraz rumieni, ten mój najlepszy, stary Kerjeau! To mnie bawi i rozczula równocześnie...

— Ach, Wilhelmie — zawołałam, nie przedłużając bezcelowej dyskusji, — jakiś ty poczciwy! Mnie się naprawdę zdaje, że mianem na świecie drugiego równie dobrego, równie cznego człowieka, jak ty!

Uśmiechnął się.

— Raduję się tem bardzo, że stanowią tak doskonałą nadzwyczajność w twoich oczach! A czy one już suche, przeladne oczęta?

— Tak, już się przestałam martwić, drogi mój i najlepszy przyjacielu...

— Bądź więc uśmiechnięta spokojna i ufna, jeżeli ci rzeczywiście zależy na tem, aby przyjacielowi swojemu zrobić przyjemność, i nie

łam sobie w przyszłości głowiny z powodu martwego grosza!

— Obiecuję ci to... Lecz będę się równocześnie zachowywać ogromnie rozsądnie, zobaczysz... Będę się starała robić najnieprawdopodobniejsze oszczędności... Stanę się ministrem finansów tak wybitnym, jakiego dotychczas nie było... Gotówes się kiedyś zadziwić!

— Już się i teraz nawet dziwię, malutka Amy!

— Czemże mianowicie?

— Ach, niejednem... Jeszcze niedawno temu kochałem w tobie, muszę się do tego przyznać, małe li tylko i bardzo urocze dziewczętko, kochałem delicyjną, zyjącą lalczkę... moją księżniczkę z dawnych lat... I oto raptem objawiła mi się nieznana mi dotychczas istota. Tyś utraciła w przeciągu paru załodwie godzin wszystko naraz, malutka Amy, bo najczulszą opiekunkę, majątek i miłość... tymczasem okazałaś się nadszodziejnie i niezmiernie dzielną w tym swoim bólu... Patrzyłem na twoje cierpienie, patrzyłem na to, kiedyś brała na wzięte swe barki ciężar pracy i gdyś się cierpliwie poddawała swojemu losowi... Widziałem, gdyś odmawiała partę nie tylko dobrą, lecz nawet świętą, na to, aby pozostać wierną swemu idealowi. A czyniłaś to wszystko z całą prostotą, bez żadnych frazesów i nie zdając sobie bynajmniej sprawy z tego, żeś jest bohataką... Ciepła ja w tobie nie było buntu i nigdy nie wypowiedziałas jednego, chociażby zgryźliwego lub gorzkiego słowa... Ponadto czyniłaś to wszystko, nie przestając ani na chwilę być sama sobą; więc biednym, młodziutkim dzieczeniem, nie stworzyłem do znoszenia tylu rzeczy ostrych i bolesnych, co cię przytłaczały... To też zachwycałem się tobą niejednokrotnie.

— Przecież nie w Bruges chyba... Zauważyłam prawie że mimowolnie...

— Ależ tak... i w Bruges także...

— Ach, Błazucie-Obryzmie, wierz mi, że tego nie okazywałeś wcale!

— Czemu?

— Dlatego, że czasem...

— Dlatego że bywałem czasem w złym humorze?

— Ach, to nie o to chodzi!

— Przeciwnie, właśnie, że o to!... Jestem człowiekiem, przyzwyczajonym do regularności życia pracy... Nie umiem opuszczać swoich warsztatów, wielkich swych ptaków i miłych mych studyów, nie czując się z tego powodu trochę wyprowadzony z równowagi... Usposobienie moje cierpi nad tego rodzaju zmianą mej egzystencji... Zresztą w Bruges zdarzały się chwile, kiedy istotnie specyjalnie bywałem podrażniony, kiedy i urazony i w szkaradnej swojej, wysokiej dumie... dumie, której ty pojąć nie jesteś w możności... Zresztą i tyś bywała nerwowa, malutka Amy... i dlatego właśnie odgadywałem w tobie myśli i zale, które mnie gniewały i które ci w głębi swej duszy miałem za złe... bardzo zresztą niesprawiedliwie, widzę to teraz jasno... A jednak czarowałaś mnie intuicyjnym pojmowaniem niektórych rzeczy... Zajmowało cię, mimowolnie omal, to wszystko, co mnie... Widywałem cię zachwyconą arcydziełami, na które zwracałem twoją uwagę, a zapominałaś w takich chwilach o deszczu i także o złym humorze popstatego dziecka, w jakie cię słowa wprowadziła... Powiedziałaś mi kiedyś, dawno już temu, bo jeszcze w Vichy: — Może istnieje i inna Amy, której ty, Kerjeau, jeszcze nie znasz?... Miałas zupełną słusność... Ale tę Amy, której nie znałem nigdy, ja poznałem ją teraz... A dalej idę od ciebie, bo twierdzę, że istnieje jeszcze i trzecia Amy, ale tym razem taka, której nawet ty obecna sama nie zna... taka, której może nikt nie pozna nigdy.

(Ciąg dalszy nast.)

Czy ks. biskup Sapieha wie o tem?

Kapłan katolicki wyrzuca rodzinę na bruk!

OBRAZEK Z SALI SĄDOWEJ NA TLE MIESZKANIOWEM.

(d) Wczoraj odbyła się w krakowskim sądzie powiatowym cywilnym rozprawa na skutek skargi opozycyjnej, wniesionej przez literata p. dr. L., przeciw eksmisyi, uzyskanej przez księdza A. L., pisarza „Banku pobożnego”, mocą której do dni 14 mógł ks. A. L. wyrzucić dra L. wraz z żoną na bruk z mieszkania.

Rozprawę prowadził sędzia p. L. Preiss, a przedmiot sporny stanowił fakt, iż dr. L. mieszka od roku 1906 u księdza A. L. rzekomo „z łaski”, gdyż za mieszkanie ksiądz A. L. nie pobierał od niego zapłaty. Lecz gdy dr. L. przed niedawnym czasem ożenił się i wprowadził swą małżonkę do mieszkania, ksiądz A. L. z tego powodu mieszkanie dr. L. wypowiedział i przeprowadzenia eksmisyi od sądu się domagał, jako że uzyskał już w tym kierunku wyrok.

Sędzia L. Preiss przed ostatecznym powzięciem postanowienia w tej sprawie, zaproponował stronom ugodę i wtedy to rozpoczęły obie strony między sobą wobec sędziego, świadków i całego audytorium dyskurs, z którego wynikało, iż dr. L. mieszkał u ks. A. L., (który zajmuje 3 pokoje z przedpokojem i kuchnią w domu przy ul. Siennej) w jednym pokoju z kuchnią, lecz odgraniczonym od pokoju księdza zupełnie i z osobnym wejściem, że zajmował tę ubikację nie z łaski, lecz za świadczenia, ksiądz bowiem korzystał z całego umeblowania i z wielkiej biblioteki, własności dr. L.

Dowiedziano się dalej, iż ks. pisarz „Banku pobożnego” wyrzucić chce z mieszkania dra L. dlatego jedynie, że jeden z członków rodziny dra L., z którym ksiądz-pisarz żyje w przyjaźni, — jest nienawistnie usposobiony względem dra L. za to, że się ożenił z

panną niezamożną, a przeto rachubę owego krewniaka zawiódł. I dowiedziano się dalej, że nieprawdą jest, jakoby „Rada Arcybractwa miłosierdzia” i „Banku pobożnego” domagała się od księdza-pisarza wyrzucenia dra L. z żoną na bruk i że Rada jedynie ulegała właśnie naciskowi księdza pisarza w tym kierunku.

Sędzia, pragnąc jednak pogodzić strony, przemówił do księdza A. L. w sposób tak szlachetny i obywatelski, że słuchający lzy mieli w oczach, tylko ksiądz stał niewzruszony i jak Shylok domagał się koniecznie eksmisyi...

— Przecież księdzu znana jest miszerya mieszkaniowa w Krakowie, jakżeż w takiej katastrofalnej chwili może sumienie pozwolić księdzu na podobny czyn?... Wyrzucić rodzinę na bruk, czy to po chrześcijańsku? Niechże ksiądz rozważy, jaka publiczna demoralizacja może być tego następstwem. — mitygował sędzia.

— Są takie okoliczności, że ja muszę przy swoim trwać, — odrzekł ksiądz pisarz z oczami w dół spuszczone.

— Ja tu nie widzę żadnego racjonalnego powodu i radzę księdzu pogodzić się, bo o ile znamy ks. biskupa Sapieha, to gdy ten fakt dojdzie do jego wiadomości, — może księdza spotkać bardzo nieprzyjemna admonicya. Zresztą skończyłem, — rzekł szlachetny sędzia i wobec uporu księdza odroczył rozprawę, celem przesłuchania dalszych świadków.

Jak się ta sprawa skończy, nie omieszkanym czytelników naszych zawiadomić. Na razie możemy tylko powtórzyć za sędzią Preissem, iż ks. biskupowi krakowskiemu z pewnością nie o sprawie tej nie wiadomo...

Dwie bolszewiczki.

Ryc. na powyższa przedstawia obie sekretarki delegacji bolszewickiej na konferencji w Genewie. Na ulicach Genewy wywołują one powszechne zainteresowanie.

by nie zala też tego rodzaju „spekulantów”. Tutaj kawał ma podkład lokalny — reemigracyjny. Panuje opinia, że reemigranci przywożą z bolszewii moc brylantów, które bardzo tanio sprzedają. Gdy nabywca, mający do czytania z takim „reemigrancem” wyrazi wątpliwość co do prawdziwości karteja, ten prowadzi nabywcę do następnego demu, gdzie jakoby

POSIADA ZNAJOMEGO JUBILERA.

I istotnie, w następnym domu spotykają osobnika, który przedstawiając się za jubilera, natychmiast sięga do kieszeni po lupę i orzeka o wartości brylantu.

Transakcyja przeważnie dochodzi do skutku ze względu na bardzo niską cenę. Ostatnio w ten sposób dokonano milionowych transakcyj, lecz jak się okazało, we wszystkich wypadkach nabywcy padli ofiarą sprytnie obmyślnego oszusta, gdyż rzekome brylanty były to zwyczajnie szkła, niezwykle jednak misternie oszlifowane i ładnie naśladowane brylanty.

Jednego z szajki, operującej w okolicach Dworca Głównego, zatrzymała policya i znalazła się już na tropie reszty pomysłowych oszustów.

Pierścienie dyamentowe na bruku ulicznym.

SPRYTNY KAWAŁ WIELKOMIEJSKICH OSZUSTÓW.

(k) Wśród licznej falangi „rycerzy prze nysła”, żyjących z eksploatacyi cudzej kieszoni, wyrobił się specjalny rodzaj t. zw. „podrzucaczy pierścieni”, których trick jest następujący:

Jakiś przechodzień widzi, jak drugi znajduje na ulicy i podnosi kosztowny pierścień. Ze kosztowny — o tym świadczy karteczka z ceną, przyczepiona do pierścienia. Gdy obaj oglądają znaleziony przedmiot i wspólnie dziwią się jego wysokiej wartości;

PODCHODZI DO NICH „TEN TRZECI”,

którzy dowiedziawszy się, o co chodzi, ofiaruje za pierścień pewną, dość wysoką kwotę. Drugiemu świadkowi tej sceny robi się żal pięknego pierścienia: i on chce należeć do kupna. Znalazca nie ma nic przeciw temu i sprzedaje pierścień obu „gościom” za spórą sumkę, poczem oddala się.

Spólnicy teraz mają się podzielić kwotą, uzyskaną po sprzedaży nabytego pierścienia. Jeden z nich — ten później przybyły — wspaniałomyślnie i ufnie pozostawia pierścień w ręku spółnika i prosi go, aby chwilę nań zaczekał, bo musi iść do banku zmienić pieniądze. Tamten oczywiście czeka — bo dla czegożby nie miał czekać? Wszak kosztowny pierścień jest w jego ręku. Dopiero gdy czekanie zbyt długo się przeciąga, w duszy jego rodzi się podejrzenie. Biegnie do najbliższego jubilera i tu dowiaduje się ku swemu przerażeniu, że

PIERŚCIEŃ JEST TOMBACOWY, A BRYLANT SZKLANY.

Teraz dopiero — po niewczasie — przychodzi do przekonania, że padł ofiarą wyrafinowanych oszustów. Ów „znalazca” pierścienia i ten, który do nich się zbliżył później, byli w znowle. Lupem ich stała się kwota, wypłacana przez naiwnego kupca za bezwartościowy pierścienek.

Taki kawał rozegrał się niedawno na jednej z ulic wielkich, a ofiarą jego był pewien konduktor tramwajowy. Na szczęście sprawa nie skończyła się dlań źle, gdyż transakcyi zdala przyglądał się pewien urzędnik policyi, znający dobrze obu „podrzucaczy pierścienków” i ten sprawdził ich oszustwo w chwili, gdy mieli się oddać za kwotę 50,000 koron, wylubioną od naiwnego konduktora za „brylantowy pierścień”. Konduktor otrzymał odrazu swoje pie-

niądze z powrotem i już zapewne nie będzie się na przyszłość kwapił do kupowania przyozów, „znalezionych” na ulicy.

„KUPCY BRYLANTÓW” W WARSZAWIE.

Warszawa nie byłaby wielkiem miastem, gdy-

Ujęcie fałszywego hr. Tarnowskiego.

SYN ZIEMIANINA Z KIELECKIEGO — OSZUSTEM NA WIELKĄ SKALĘ. — OSZUKAŃCZY „ADJUTANT BELWEDERU”. — BEZDOMNY PTASZEK. —

Głośne były „występy” młodego oszusta, który przedstawiając się za hr. Tarnowskiego, gościł w pałacu hr. Tarnowskich w miasteczku Końskim, a następnie w Mniszkowie, o czym pisaliśmy swego czasu.

Organom policyi w Warszawie na skutek dokładnie podanego rysopisu przez policję piotrkowską, udało się ująć tego ptaszka, którym jest 27-letni Kazimierz Soltyski, syn byłego ziemianina z Kieleckiego.

Blizsze dochodzenia wykazały, że Soltyski grasował nie tylko na prowincyi, ale i w Warszawie, gdzie występował w paradnym mundurze porucznika i podając się za „adjutanta Belwederu”, popełnił długą listę oszustw, na szkodę osób z pośród arystokracji i inteligencyi. W Warszawie nie miał on stałego mieszkania, a sypiał przeważnie w łaźni Fajansa, oczywiście nie meldowany.

Operacje na ciężarnych kobietach.

NOWA AFERA „NAJWIĘKSZEGO OSZUSTA NIEMIEC”.

(k) Sensacyjny proces Maksa Kiesewettera, który pod nazwiskiem prof. Doederleina popełnił szereg oszustw, wykonywał bezprawnie praktykę lekarską i uwłócił lwowską żydóweczkę Roderykę Kanagur, zakończył się, jak wiadomo, skazaniem go na 2 lata ciężkiego więzienia. Skazany wyrok przyjęt odrazu, nie uciekając się do apelacyi.

Jak się okazało, Kiesewetter dlatego tak bez zastrzeżeń przyjął wyrok, bo miał na sumieniu jeszcze inne sprawy, których ujawnienia obawiał się. Oto w tych dniach nadszły

NOWE SZCZEGÓŁY DZIAŁALNOŚCI „LEKARSKIEJ”

największego oszusta Niemiec. Sąd w Niebuel (Niemcy) zwrócił się do sądów wiedeńskich o wydanie Kiesewettera, który w r. 1920 jako dr Maks baron Kiesewetter występował w miasteczku Niebuel w roli lekarza, zastępował chorego asystenta tamtejszej kliniki i przedsiębieraj

OPERACYE NA CIĘŻARNYCH KOBIECIACH i to bardzo niebezpiecznych, np. cięcia cesarskie. W następstwie tych operacyj jedna z kobiet zmarła. Rzecz charakterystyczna, że przy operacyach asystowali fachowi lekarze, z dalem nabożnictwem podziwiający umiętność swego „kolegi”.

Sprawa ta

SKOMPROMITOWAŁA W NIESŁYCHANY SPOSÓB NIEMIECKIE KOŁA LEKARSKIE,

które nie poznały się na fałszywym „doktorze” i pozwoliły mu wiele lat grasować bezkarnie. Fałszywy eskulap w ostatnich czasach zajmuje się gorliwie studowaniem języka hiszpańskiego, gdyż po odsiedzeniu kary zamierza udać się do Argentyny, zapewne w tym celu, by tam zużytkować odpowiedzialną swą „wiedzę” lekarską, której mu nie pozwolono rozwiązać w macierzynej ojczyźnie

Organista atakowany przez dziką świnie.

(Do ilustracji tytułowej).

(d) Organista w Spirewniku w nadleśnictwie Rytel, onegdaj wybrał się z robotnikami do lasu, aby wydobywać z ziemi pozostałe pieńki. Zajęty pracą nie zauważył, że naraz z gęszczy wypadł dzik z osmiu młodem. Dzik chciał się rzucić na organistę, który, nie mając żadnej broni, począł uciekać. Ale w pogon za nim puścił się dzik, co też widząc robotnicy, również rozbegli się na wszystkie strony.

Organista biegł dość duży kawał drogi, natarczywie prześladowany przez dziką, a na-

knawszy się na drzewo, wdrapał się na górę. Rozjuszona atoli dzika świnia poczęła podgryzać drzewo, w czasie czego organista rozpaczliwie nawoływał o pomoc. W międzyczasie jednak jeden z uci kających robotników spotkał się z leśniczym, który wreszcie nadbiegł z pomocą. Już prawie chwiała się drzewo na wszystkie strony, gdy leśniczy oddał kilka strzałów do dzika. Wprawdzie nie zastrzelił go, jednak spłoszył i tym sposobem uratował organistę życie.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk:

Anzelma
Wschód słońca: 5 37
Zachód słońca: 7 42
Długość dnia: 14 05

Piątek
21
kwietnia

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO.

Piątek: „Dwabel i karczmarza”.
Sobota: (Nowosć) „Gaz”.
Niedziela popoł.: „Straszne dzieci”.
Wieczór: „Gaz”.

TEATR MIĘJSKI OPERA I OPERETKA.

Piątek: „Wielki balet”.
Sobota: „Gasparone” (Premiera).
Niedziela popoł.: „Halka”.
Wieczór: „Gasparone”.

TEATR „BAGATELA”.

Piątek: „Wilkołak” (Premiera).
Sobota popoł.: „Morphium” (70 proc. zniżenie).
Wieczór: „Wilkołak”.

OPERETKA „NOWOSCI”.

Piątek: „Dziewczę z Holandji”.
Sobota: „Nitouche” (Premiera).

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH w Krakowie. Rynek pl. Linia A—B L 39.

Piątek, dr Stan. Estreicher: „Dzieje wielkich mocarstw w ostatnich czterech latach.”

Krok naprzód.

(o) Ministerstwo skarbu wstąpiło na drogę ograniczeń wydatków państwa, usuwa stale i konsekwentnie zbędne placówki rządowe. — Z dniem 1 kwietnia na obszarze Małopolski przestają oficjalnie istnieć komisje zasiłkowe, a personal tych komisji ma być z dniem tym zwolniony. Również znosi się komisje szacunkowe.

Zwolnienie personalu biurowego tych komisji nie jest dla finansów państwa drobnostką wobec tego, że w wielu powiatach panowało w komisjach tych nieczemnie usprawiedliwione przepięnienie. Panny — bo te pnie ważne stanowiły personal biurowy — stale narzekały na nudę biurową. Jeżeli stosunki miejscowe jeszcze tak szczęśliwie się złożyły, że stanowiska komisarzy były obsadzone ludźmi młodymi, to czas jakiś mniej nudnie i monototonnie upływał. Bezczynność i szamotaninę godzin biurowych często przerywał jakiś miły dowcip, komentarz czy anegdota z lekką zaprawioną pikanteryjką i jakoś różniej pchało się taczka życia. Ale w braku takiej godziwej rozrywki okropne były te leniwo wlokące się chwile.

Na wieść przeto, że komisje te się znosi, radość na całej linii. Kasa państwowa się cieszy, społeczeństwo się cieszy, a panny chociaż na razie nie bardzo, to z czasem gdy zajmą miejsca na placówkach rzeczywistą korzyść przynoszących, zrozumieją, że większe jest zadowolenie i uciecha, gdy za pieniądza daje się pracę i że w pracy czas milej i szybciej mija niż w czasie bezczynnego odsiadania godzin. A finanse państwa idące ku poprawie, wskazują, że to krok naprzód.

Gmina bezwyznaniowa w Warszawie.

(—) Założone świątce w Warszawie Stow. wolnomyślicielki polskich przystępuje do zorganizowania gminy bezwyznaniowej.

Szkola Sztuk Pięknych w Warszawie.

(—) W Warszawie ma powstać państwowa Szkoła Sztuk Pięknych. Celem Szkoły będzie kształcenie młodzieży w malarstwie, rzeźbie i sztukach pokrewnych.

Językiem wykładowym i urzędowym Szkoły będzie język polski. Uczniami wyczażnymi Szko-

ły mogą być osoby, które ukończyły państwową szkołę średnią ogólnokształcącą lub równorzędną. Osoby, nieodpowiadające tym warunkom, mogą być przyjmowane na uczniów zwyczajnych za zgodą ministra W. R. i O. P. Uczniom zwyczajnym Szkoły przysługują wszystkie uprawnienia studentów szkół akademickich.

„Nam chodzi o życie lub śmierć”.

(1.) Na zapytanie o powód pewnej rezerwy, z jaką trzymają się delegaci niemieccy na konferencji w Genewie, odpowiedział kanclerz Wirth współpracownikowi „Secola”: Niemcy milczą, ponieważ każde ich słowo może stać się niebezpiecznym. Jedno niebaczne słowo mogłoby spowodować omyłkę, a omyłka śmierć... Nam chodzi o życie albo śmierć. Znajdowaliśmy się nad brzegiem przepaści, nic więc dziwnego, że skupiamy się na tym brzegu, pokładając ostatnią nadzieję w opanowaniu sanych siebie.

Na letnisko w okolicy Krzeszowic.

Rok rocznie potężne rzesze mniej zamożnych rodzin urzędniczych szukają, nieraz z odległych stron wychnienia w uroczych okolicach Krzeszowic w gminach: Czatkowice, Czarna, Tenczynek, Rudno, Rudawa, Dubie, Paczółtowiec, Żbik i Siedlec. Do tej chwili jednak brak opieki nad ścieżkami, brak przewodników, czytelników, gazet — wyzysk mieszkaniowy i aprowizacyjny, słowem brak organizacji w tym kierunku odstraszał zasobniejszych od chwilowego osiedlenia się, a nawet zwiedzania tych istotnie uroczych zakątków Krzeszowic — zmuszał poprostu do wyjazdu w obce letniska, dając możliwość obcym sowitych zarobków.

Aby temu częściowo zapobiedz zorganizowano ściśle apolityczne i bezpartyjne Towarzystwo dla szerzenia narodowej oświaty i kultury z siedzibą w Krzeszowicach, które ma na celu zakładanie i utrzymywanie domów ludowych, powoływanie do życia scen teatralnych, organizowanie letnisk, zakładanie ogrodów, dróg i ścieżek, utrzymywanie biura informacyjnego, organizowanie wycieczek, urządzanie odczytów i wykładów na temat: wydawanie odczytów, pism, zakładanie biblioteki. Na czele Towa stanęli: lekarz dr J. Walkowski jako prezes i lek. wet. M. Krygicz jako sekretarz. Obok prezdydium urzęduje wydział złożony z 24 najczynniejszych miejscowych społeczników. Zarząd Tow. zajmuje się już w obecnym sezonie rejestracją mieszkań dla letników, zorganizowaniem czytelników, biblioteki, chóru i kapeli, przygotowuje przewodnik po okolicy Krzeszowic, da wycieczkom do dyspozycji przewodników, postara się o ułatwienie komunikacji i aprowizacji, pośredniczyć będzie w nabyciu parcel budowlanych pod budowę will itp.

Kulturalna działalność „Y. M. C. A.”

Teatr przy ulicy Zwierzynieckiej.

Zacna, humanitarna instytucja amerykańskiej „YMCA”, która wzięta pod szczególną opiekę polskiego żołnierza i młodzieży dorastającą, zasłużyła sobie na niespożyta wdzięczność naszego narodu, któremu w najkrytyczniejszych czasach spieszyla z tak wydatną pomocą moralną i materialną. Jednym z trwałych pomników swej działalności, jaki — niestety! — ustępująca już „Ymca” po sobie w Krakowie zostawia — to jest bez kwestyi teatr przy ul. Zwierzynieckiej, popularna, choć mało znana scena, tania, choć niezbyt uczęszczana, a przeznaczona nie tylko dla żołnierzy, ale i dla cywilnej publiczności (osobne przedstawienia).

Dotychezas prowadził przedsiębiorstwa krakowskiej „YMCA” zający i dzielny prof. William Rose. Obecnie przechodzą instytucję „YMCA” na etat Państwa polskiego; kierownictwo zaś kina i teatru przy ulicy Zwierzynieckiej — powierzono p. Janowi Górze, dzięki którego energii i incyatywie urządzona została należąca scena zaopatrzona w niezbędne dekoracje, rekwizyty, kurtyne, oświetlenie etc.

Personal teatralny składa się wyłącznie z amatorów, wśród których jest kilka obiecujących sił reżyserską zaś objął młody a ualentowany artysta „Bagateli” p. Tadeusz Wesolowski. Dzieki jego zapalowi i niezłomowanej pracy teatr „YMCA” mógł zerwać wreszcie z tradycją składanek i ka-

baretów i wziąć się do sztuk większych, wypełniających jednolicie cały wieczór.

W obydwu święta dnia 16 i 17 bm. grano tam „Królową przedmieścia” Krumłowskiego przy pięknych dekoracjach znanego artysty malarza p. Zygmunta Wierciaka. Amatorzy spisali się nadspodziewanie. Powszechną uwagę zwracała iroczą i ślicznym głosem obdarzona panna Hanka Zapalowiec, Majcherka z wielkim humorem oddała p. Ksykowski (drugim razem p. Bolesławski), Maciejową z zacięciem grała pna Rewieczówna, świetną parę andrusów stworzyli pp. Wesolowski (reżyser) i T. Kowalik, feldjebła p. Żarski, a Gomulkę p. Leski Reszta rolę spoczywającą w rękach pny Hannekiej (Modeika) wierszowskiego Rollego Górskiego i m. wypa... zarzutu. O powodzeniu sztuki i artystów... były siarczyste brawa i bisowania i pokazy... który zasilił znacznie kasę humanitarnej „Ymci”.

Na ogólne żądanie „Królowa przedmieścia” będzie grana w teatrze „YMCA” jeszcze raz w najbliższą niedzielę tj. dnia 23 kwietnia.

Stan pogody.

Komunikat o stanie pogody wydany we czwartek 20 kwietnia 1922 roku o godz. 8 wieczór według danych Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie.

Stan atmosfery: Wyż barometryczny rozszerzył się ogarniając Skandynawię, depresja zaś przesunęła się w kierunku południowo-wschodnim sięgając do morza Czarnego.

Przy takim rozkładzie ciśnienia przeważały wiatry północne, które unosząc zimne i wilgotne masy powietrza z nad morza Północnego, spowodowały znaczniejsze obniżenie temperatury w całej Europie. W godzinach porannych termometr wskazywał w Paryżu -5, w Ajaccio +8, w Monachium +3, Dreźnie 0, Sztokholmie -1, Warszawie +4.

Kraków 8 wieczór: Ciśnienie 761'4, temperatura +4'0, maksimum +8'3 minimum +1'3, opad 8'8 mm., stan nieba: pochmurno.

Pregnoza na piątek: Pogoda zmienna, zimno, miejscami opady.

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj „Dwabel i karczmarza” jutro premiera atrakcyjnej nowości 5-aktowego dramatu Jerzego Kaisera pt. „Gaz”. Nowosć ta obadziła w mieście niezwykle zainteresowanie, ze względu na głęboką treść i nową formę użytą przez rozgłośnego już zagranicą autora. W „Gazie” uirzymv znów znakomitego tragika p. Karola Adwentowicza w nowej kreacji. W niedzielę popołudniu po raz ostatni w tym sezonie poetyczna baika K. H. Rosiworowskiego „Straszne dzieci” w premierowej obsadzie.

MIĘJSKI TEATR OPERA I OPERETKA. Dziś w piątek 21 wielki balet z udziałem najwbitniejszych sił choreograficznych. Produkcyje tego rodzaju są za granicą największą atrakcją dnia. W dzisiejszym divertissement przesunie się przed oczyma widzów, cały szereg tańców począwszy od klasycznego Menueta aż do egzotycznych tańców indyjskich i perskich. Prócz mistrzów baletu Cesarzkiego, Kiakszta, Hlini, Jahlonskiej itd. przedstawia się po raz pierwszy na deskach opery pp. P. i E. Koszutsev, którzy ustalona sztuka i sława przwieta będzie niezawodnie entuzjastycznie. W sobotę premiera przepięknej operetki „Gasparone” wyposażonej w nową wystawę i oryginalną inscenizację. W niedzielę popołudniu o godz. 3'30 arcydzieło polskiej muzyki, niemiernieina „Halka” z udziałem najlepszych sił naszego zespołu, wieczorem „Gasparone”.

Z TEATRU „NOWOSCI”. Dziś w piątek przepiękna operetka „Dziewczę z Holandji”. Jutro w sobotę dana będzie po raz pierwszy w teatrze „Nowosci” francuska operetka Ilvergo „Nitouche”, do której wystawienia przystąpiła dyrekcyja z całą starannością. Zupełnie nowa wystawa, kostiumy, pierwszorzędna obsada ról, zapewnią tej pełnej miłośnych wspomnień operetce długie powodzenie. Przed sprzedaż biletów już się rozpoczęła w handlu p. Rudnickiego Linia A—B.

Z TEATRU „BAGATELA”. Sensacyjna nowosć w „Bagateli”. „Wilkołak”. Wvstep p. Larvs-Pawłowskiej. Dziś w piątek premiera sensacyjnej i wesołej komedii hiszpańskiej Angelo Cana, będącej atrakcją sezonu scen zagranicznych, granie obecnie z niesłabnącem powodzeniem w Berlinie „Wilkołak” wchodzi na repertuar w artystycznym opracowaniu p. Węgielki, który zarazem znajduje pole do popisu w roli med. um. Obok p. Larvs-Pawłowskiej wystąpią pp. Malicka, Skalska, Pobóg, Dobrzańska, Fritsche, Wysocki i Szyszłowicz. Nadto sztuka otrzyma przepiękną nową wystawę. „Wilkołak” powtórzonv będzie w sobotę. W sobotę popoł. po cenach 70 proc. zniżonych po raz 17 „Morphium”.

KONCERT H. JALLOWKERA słynnego tenora i najświetniejszego przedstawiciela bel canto”, zapowiedziany na sobotę 22 bm. wywołał u nas wyjątkowe zainteresowanie. Po jednym z koncertów Jadowkera w Berlinie pisał znany literat i oświaty prof. Oscar Bie: „Wśród powodzi kwiatów i entuzjazmu tłumnej publiczności śpiewał Jadowker. Słuchać jego i to godzinami — to wielka i wspaniała rozkosz. Jego umieralność najsłabniejszych cieniowań, przepiękny głos, jego mistrzowska technika w traktowaniu głosu, wiatkowe operowanie oddechem, precudne wiazanie tonu i portamentu, zawsze od frazy zawsze, szlachetna interpretacja, w końcu wielkie zespolenie wszystkich tainków śpiewu, oto suma zalet i piękności budzących po dziś najwvższv”.

KWARTET KOLBE, jeden z najznakomitszych zagranicznych zespołów kameralnych o europejskiej sławie da jeden koncert w Krakowie w niedzielę 23 bm. w wielkiej sali Starego Teatru. Sprzedaż biletów w kiegarni Krzyżanowskiego dobiega końca.

OSTRE STRZELANIE ARTYLERII POD KRAKOWEM. Dnia 24 bm. na terenie tortu Pasternik odbędzie się ostre strzelanie artylerji. Wobec tego

w dniu powyższym w obrob Pasternika nie wolno wchodzić ani podchodzić dronami, a teren będzie zamknięty wojskiem które jest w prawie nie wpuszczać osób cywilnych do wnętrza. Nie stosujac się do powyższego zakazu narażają się na ewentualną utratę życia. O tem ostrzeżeniu strzelanicy na terenie fortu Pasternik Województwo zawiadoma mieszkańców wsi Bronowice Małe, Rzaska, Plecionka, Brzezina, Tomaszowice, Modlnica Modlnicka, Budzyn, Tonie i Bronowice Wielkie.

PRZEDŁUŻENIE TERMINU ZGŁASZANIA KOTŁÓW PAROWYCH. Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie podaje do wiadomości iż termin zgłaszania kotłów parowych, ustanowiony w nwi rozp. min. z 27 stycznia br. na dzień 31 marca br. przedłużony został do dnia 30 kwietnia br. Właściciele kotłów winni zgłosić posiadane kotły niezależnie od tego czy są one czynne czy też nie. Zaznacza się iż zgłoszenia przedsiębiorstw z województwa krakowskiego i lwow-kiego nadsyłać należy do Stowarzyszenia dozoru kotłów w Warszawie, ulica Chmielna 2.

INSTYTUT KINEMATOGRAFICZNY „POLONIA” W KRAKOWIE. W tych dniach zorganizował się w Krakowie Instytut Kinematograficzny „Polonia”, który z dniem 1 maja otwiera kursa obejmujące całokształt sztuki kinematograficznej, z uwzględnieniem sportów i techniki kinowej. Instytut ten był już paręce pod budowę własnej wstawni, która ma stanąć jeszcze w tym roku. Sekretariat znajduje się przy ul. Karmelińskiej 12.

(—) **LWOWSKI AMATOR DAMSKICH KOSZUL.** Policja aresztowała niejakiego Leona Berkowicza lat 42 rodem ze Lwowa, który skradł 4 damskie koszule wartości 20.000 marek na szkodę Zofii Stęger zam. przy ul. Sebastjana 5. Stegerowa spotrzegła Berkowicza w kuchni w chwili, gdy kradł koszule. Ścigany przez nią Berkowicz po drodze porzucił koszule.

(—) **ZGUBY.** Franciszek Setkiewicz zam. przy ul. Szkolnej 66, zgubił portfel skórkowy, zawierający dokumenta wojskowe demobilizacyjne i różne notatki. — Tadeusz Lubicki zam. przy ul. Garnarskiej 1, zgubił lub też skradziono mu z kieszeni portfel kórzan z kwotą 8000 marek i dokumentami wojskowymi.

Z SZEROKIEGO SWIATA.

(sk) **ZADANIE SZKOLNE ŚRODKIEM WYKRYCIA KLUSOWNIKA.** W pewnym miasteczku szwajcarskim nauczycielka zadala dzieciom wypracowanie na temat: „Co jest dobre?” Jedna z uczennic napisała: „dobry jest pieczeń z zająca, dobry także cumber sarni albo z dzika”. Nieszczęście chciało, że drogą okrężną zeszyt ten dostał się w ręce pewnego przedstawiciela władzy, który postanowił dojść do tego, w jaki sposób dziewczynka poznała owe specyality. Śledzono ojea uczennicy i złapano go na gorącym uczynku klusownictwa. Zadanie szkolne córki wydało go w ręce władzy.

AMBICJA „LAPIDUCHOW.” Karawanarze francuscy wystąpili do władz z żądaniem zniesienia ubiorów żałobnych, twierdząc, że ubiory te są pośmiewiskiem pospólstwa. Jak widać tego, ambicjni karawanarze chcą zrzec się zewnętrznych oznak swego dostojności. Zdaje się, że ich krakowscy koledzy nie zechcą ich naśladować, gdyż dumę ich stanowi właśnie ów paradny strój, który mu zjednał popularną już dziś nazwę „husarów śmierci” albo „huzarów od Wolnego”.

ILE JEST JEZYKÓW NA ŚWIECIE? Podług najnowszych obliczeń pewnego francuskiego geografii, istnieje na całym świecie nie mniej, jak 5.000 dialektów (narzeczy) i 800 całkiem od siebie odmiennych języków. Zupelnie odrębnych od siebie, a więc różnicznych języków posiadają: Europa 89, Afryka 114, Azja 125, i Ameryka 417 — reszta 117 języków przypada na Oceanie. Na niektórych mniejszych wyspach południowych, niedaleko od siebie oddalonych i ściśle z sobą sąsiadujących, zupełnie odrębnymi mowami posługują się mieszkańcy i gdy się często spotykają, nie mogąc się rozmówić językiem, porozumiewają się mimiką.

(k) **ŻYCIE ZWIERZĘC NAD CHMURAMI.** Ciężawo szczegóły o wegetacji zwierzęcej w górnych regionach ziemi podają członkowie angielskiej wyprawy na Mont. Everest (Gaurisanku) najwyższy szczyt ziemski, leżący w Himalajach. Wyprawa wspięła się na wysokość 6000 metrów, a więc poziom, w którym zdawałoby się, że żadne życie zwierzęce nie istnieje. Tymczasem przekonano się o czemś przeciwnem, gdyż zapasy żywnościowe ekspedycy co noc nagryzały szczyry górskie. Zwierzęca te miały zapewne wówczas prawdziwy festyn, gdyż niewiadomo z czego żyją w zwykłych warunkach. Gdy wyprawa wspięła się wyżej i do 6500 metrów nad poziom morza (o 200 metrów wyżej niż najwyższy szczyt Europy), odkryła jeszcze ślady zajęcy, lisów i wilków. Szezególną uwagę zwróciły niezwykle ślady pewnego rodzaju wilka, zupełnie podobne do ludzkich. Dalo to prawdopodobnie powód do powstania wśród Tybetańczyków legendy o „ludziach śnieżnych”, którzy mieszkają na niedostępnych wyżynach wśród lodów i schodzą w doliny, by porwać niegrzeczne dzieci. Takie bajki opowiadają tybetańskie matki swoim dzieciom, gdy są niegrzeczne. W każdym razie wyższe regiony górskich łańcuchów Azji, dotąd niedostępne, ujawniają teraz swe tajemnice skrzętnym badaczom i dają świadectwo, że życie zwierzęce nie zamiera nawet ponad chmurami.

(p) **KATASTROFA OLBRZĘCIEGO SAMOŁOTU.** W Chinach koło miejscowości Paoting-fu spadł ze znacznej wysokości angielski samolot pasażerski, jeden z największych, jakie dotąd zbudowano. Po-

Straszny czyn człowieka pijanego

Podpalenie domu. — W płomieniach giną 3 osoby.

Warszawa (tel. wł.). Ze wsi Kwocice nadeszła tu wiadomość o strasznej zbrodni, dokonanej przez pijanego. We wsi tej upili się dwaj gospodarze: młynarz Przyłucki i gospodarz Nazinek. Przy alkoholu zawiązała się przyjaźń, nie na długo jednak, bo zmieniła się wkrótce w pijatykę, która znalazła swój epilog w tem, że pijany młynarz pod-

pał zabudowania Mazinka. Skutek tego był straszny. W płomieniach, jakie wybuchły, poniosła śmierć żona Mazinka i ich syn, a synowa została śmiertelnie poparzoną, tak, iż istnieja maie prawdopodobieństwo, aby można ją było uratować. — Całe gospodarstwo wraz z żywym inwentarzem zostało spalone. Podpalacza aresztowano.

niosło przytem śmierć 17 pasażerów, samych Chińczyków.

NOWY INSTRUMENT MUZYCZNY. Inżynier Otton Schaefer z Hamburga zdołał po długich próbach, zbudować nowy instrument muzyczny, oparty na wywoływaniu drogi elektromagnetyczną drgań w strunach. Przez odpowiednie urządzenie, wywołuje tyle uderzeń prądu elektrycznego, ile drgań posiada struna. Wywołany przez naciśnięcie ciec klawisza ton tego nowego instrumentu sprawia wrażenie nadzwyczajne. Pełny i miękki, bez jakichkolwiek tonów pobocznych, porównać się da do najpiękniejszych tonów organów. Ważnem zwłaszcza jest to, że siła naciśnięcia klawisza, a klawisz odpowiada najłżejszemu dotknięciu, normuje też siłę tonu, wobec czego grający na nowym instrumencie rozporządza dowolnie wszelkimi odciśniami każdego oddzielnego tonu, co stanowi wyższość instrumentu dra Schaefera nad organami.

Z NOWEGO SĄCZA. Korona (Kraków)—1. p. s. p. — 5:2 (3:0). Krakowski klub Korona bawiła w święta wielkanocne w Nowym Sączu, gdzie rozegrała 2 matche z drużyną 1. p. s. p. W Koronie najlepszym strzelcem okazał się lewy łącznik (T. Jelonek), który strzelił 5 goli. **M. S.** 13 kwietnia: Korona—Jutrzenka — 3:1 (o mistrzostwo).

Z WIEDNIA. Z okazji otwarcia nowego boiska, Hakoah urządził dwudniowy turniej, zapraszając do wzięcia udziału Blue Star z Zurychu, Cechi z Karlina i Floridsdorf. Mecze odbyły się w obydwu święta przy licznym (bo około 15.000 osób) udziale publiczności i wykazały wysoką klasę gry Hakoah.

Blue Star (Zurych)—Floridsdorf 3:1 (2:0). Skład: Blue Star: Kempf, Rosenberg, Seiler, Waeschli, Gerber, Beathel, Denk, Sischer, Tisi, Kupper, Kunz.

Floridsdorf: Hoser, Amon, Czihak, Kraus, Bernhaus, Reiter, Paradeiser, Kadlez, Ziszda, Wostrak, Seidl.

Floridsdorf uzyskuje już w 4-tej minucie pierwszego i ostatniego swego gola. Następnie inicjatywę ujmuje Blue Star i w 21 minucie strzela Lischer pierwszego w 25 zaś lewe skrzydło Kunz drugiego gola. Do pauzy 2:1. Po pauzie gra otwarta, dopiero w 35 minucie lewy łącznik Kupper pakuje w siatkę trzeciego gola.

Hakoah—Cechi 2:1 (0:0). Czesi uzyskują jedyną bramkę 3 minuty przed końcem zawodów.

DRUGI DZIEŃ ZAWODÓW.

Hakoah—Blue Star (Zurych) 1:0 (0:0). Do pauzy kolosalna przewaga Hakoah, zamieszkałej poprostu tak dalece pod bramką Szwajcarów, iż prawie wcale po linię środka się nie wysunęli. Po pauzie dopiero w 30 minucie uzyskuje Hakoah zwycięską bramkę strzałem Gansla, centra ataku. Stosunek cornerów 11:0 na korzyść Hakoah.

Floridsdorf—Cechi Karlina 2:2.
Rapid—Turn-Fechtverein (Budapeszt). Dnia 16 kwietnia 3:2; 17 kwietnia 2:2.

Rusie—Gersthof Sp. V. 3:2, Vienna—Duisburg 0:0. Duisburg—Slovan 1:0, Vienna—Rusie 4:1.

ROZGRYWKI O MISTRZOSTWO.

Sportklub—Simmering 2:0. Stan mistrzostwa jest następujący: Najwięcej punktów mają: Sportklub 26, Hakoah 25, Amateure 19, Rapid 19, Hertha 18, Wacker 17, Vienna 16.

KLASA B.

Sturm—Nussdorf 4:1. Gersthof—Slovan 3:2. Stan mistrzostwa: najwięcej punktów mają: W. A. C. 28, German a 26, Gersthof 26, Slovan 25, Cricketer 21, Sturm 14—19, Red Star 17, Wegunsspiel 16.

MATCH MIĘDYPANSTWOWY

Holandya—Belgia skończył się wynikiem remisowym 0:0.

Wacker we Włoszech rozegrał mecz z Wenecją, zakończony wynikiem 2:2.

Hertha w Bernie pobiła Slawię morawską w stosunku 2:1 pierwszego dnia, zaś 2:0 drugiego dnia.

Ruch giełdowy.

Giełda krakowska z 20 kwietnia

Waluty i dewizy	WALUTA MARKOWA			
	WYKUP	SPRZEDAŻ	WYKUP	SPRZEDAŻ
Dolarzy Stanów Zjed.	3700	3900	3750	3900
kanad.	3800	3700	3550	3700
Franki franc.	345	350	355	365
belgijs.	315	330	315	330
szwajc.	740	760	740	760
Funtów szterlingu	16.700	17.200	16.700	17.300
Marki niemiec.	13'25	14	13'25	14
Korony austr.	—49	—51	—49	—51
czesko-s.	74	76	74 50	76 50
węgiers.	4'75	5'25	4'75	5'25
Lei rumuński	28	25	24	20
Liry włoskie	195	215	195	215

Akcje bankowe

	WYKUP	SPRZEDAŻ	WYKUP	SPRZEDAŻ
Bank Przemysł. 1—V em.	600	700	—	—
Bank Hipoteczny	525	875	850	—
Bank Galopolski	675	725	—	—
Ziemski Bank Kredyt.	550	600	—	—
Powszechny Bank Kredyt.	350	400	—	—
Akc. Bank Związk. 1—VII	650	700	—	—
Bank Ziem. Kresow. Lanau	600	700	—	—
Bank Kred. w Warszawie	3000	3200	—	—

Akcje tow. handl. i przem.

	WYKUP	SPRZEDAŻ	WYKUP	SPRZEDAŻ
P. I. H. 1—IV em.	600	700	650	—
„Elidor”—L. J. Borkowski	—	—	—	—
„Impex”	250	300	—	—
„Polski Glob”	300	300	850	—
C. Hartwig, Poznań	—	—	—	—
Zęguga Polska	300	350	340	—
Zieleniewski—Hlem. „ex”	6300	6700	6400—6500	—
H. Cegielski, Poznań	400	2500	2450	—
Waz. Parowozowy 1—II em.	1250	1400	1275—1350	—
„Lomess”	—	—	—	—
„Trzebnia” 1—IV em.	1900	2000	1925—1950	—
„Pocisk”	750	850	—	—
Automotor	1100	1200	—	—
Portland-Cem. Szczakowa	17.000	18.000	—	—
Górska	6100	6300	—	—
Siersza	5900	6300	—	—
Pepera 1—IV	6800	6200	5900—6000	—
Polska Narta	2025	2125	2050	—
Elekt. Siersza 1—III em.	—	—	—	—
Oikos	5600	—	—	—
Pezer	1000	1200	—	—
Huszcze Trzebnia	3800	4000	—	—
„Arkus” 1—V em.	3800	3000	—	—
Porcelana Cmiełow	4500	5000	—	—
Fabr. cukru w Chodorowie	3200	450	3300—3400	—

Warszawa (PAT) Giełda warszawska. Waluty: Dolar Stanów Zjednoczonych trans. 3850, 3860, 3855; sprzedaż 3875 kupno 3835. Funt szterlingi trans. 17050. Marki niemieckie trans. 13'40. Czeki: Gdańsk trans. 13'37 i pół 13'60 13'20. Belgia trans. 332 328, 329 sprzedaż 331 kupno 327 Berlin trans. 13'25, 13'45 13'40. sprzedaż 13'60 kupno 13'20 Londyn trans. 17175 17100 17150 sprzedaż 17200 kupno 17050 Nowy Jork trans. 3860 sprzedaż 3880 kupno 3850 Dolar drobny sprzedaż 3860 kupno 3820 Parыз trans. 361 i pół, 359 359'57 i pół Praga trans. 76 i pół 76. Szwajcaryja trans. 755 752 i pół, sprzedaż 755 kupno 747 Sztokholm 992 i pół Wiedeń trans. 50 49 i trz czwarte. **Zurych (PAT)** Zamknięcie giełdy. Berlin 1'82, Holandya 195 i jedna czwarta Nowy Jork 514 Londyn 22'72 Parыз 4'85 Medvolan 27'92 Bruksela 44, Kopenhaga 109 Sztokholm 133, Chrystiania 97 i trz czwarte Madryt 79'90, Praga 10'25, Budapeszt 0'65, Zagrzeb 1'66 Warszawa 0'14, Wiedeń 0'09 i trz czwarte Austriacka korona stempl. 0'07 i siedm ósmych.

BACZNOŚCI

Samochód ciężarowy wraz z przyczepką bardzo korzystnie na sprzedaż
Wielkopolska papirnia T. A. w Bydgoszczy
Prz. dstawiciel lwowski 9468
LEON MROCZYŃSKI. Lwów, Leona Papiry Nr 51.

DROBNE OGŁOSZENIA

K O Z N E

MATRYMONIALNE

SPRZEDAŻ

POSAD SZUKAJA

Apłekom, biogneriom

dostarcza Neo Fosfatynę Ga- lena, Dom Agencyno-Hand- dlowy, Mianat Nouzeński, Kraków, przedstawiciel na Małopolskę. 8254

Baczną 6 kuźnierza! Swoje transport tarc amlinowych Bismarkbraun i Filadelfia nad szedł oraz brylant żółta do nabycia w Magazynie Futur Bu- losława Wronskiego. Kraków, plac Szczępański 2. 8119

PROSTOTRZYMACZE

przeciw garbieniu. BANDAŻE rupturowe OPASKI brzuszne.

L. Polaczek, Sambor 64.

Ilustrowane cenniki darmo 9149

Bacność!

Do sprzeczanie na Kujawach i w Poznańskiem 100 gospodarstw od 5 do 300 morg. Folwarki od 350 do 500 morg (z niemieckich tak) ziemia w wysokiej kulturze, łogaty, żywy i martwy inwentarz. Okazyjnie folwark piesz o ty- siąc morg w tem 400 morg łąki, bunynki murowane i dół o 10 pokojach ogro- dów 20 morg dąsko ko- lej i dużego masta, żywy i martwy inwentarz nadkom- pletny, cena około 40.000.000 marek. 8908

Okazyjnie Magazyn mebli na sprzedaż z powodu stosun- ków familijnych połączony z stoła ną i dwupiętrową ka- mienicą murowaną, w cen- trum miasta, magazyn z dwie- ma wielkimi wystawnymi oknami, z wielkim zapasem mebli, cena razem około 6 milionów marek. Domy han- dlowe i przemysłowe, potete, młyny parowe, fabryki, go- ścinca, wille i różnolite przed- sięwzięcia handlowe i prze- mysłowe. Tylko dla pow- ż- nych reflektantów. Przeszecz- ga się przed agentami na dworcach 8981

Biuro pośrednicze w sprzedaży majątków w. ul. Świ. Mikołaja 30.

Ważne dla Panów!

Artykuły gumowe gwarantowa- ne poleca Isodor Tomazkie- wicz, optyk-mechanik, Kra- ków, Floryńska 30. Uwaga: wejście przez sien. 9100

NAFTA SALONOWA

litr 140 Mk.

SPIRYTUS do palenia

litr 550 Mk.

PASTA do podłóg

sztywnik przewoźny z kotkiem do prasowania w paczku- poleca

J. ROJKOWSKA

Kraków, Zwierzyniecka 15.

WOLNE POSADY

Osoba do biureta istniejącego potrzebna. Wiadomość: Pol- wie Zwierzynieckie, Filare- cka 72 parter na prawo, od godz. 12-3. 9436

Posługaczka

młodsza lub starsza, potrzebna od godz. 9-tej do 1 1/2 w poł., za wy- nagrodzenie i utrzymanie. H. Laubman, Floryńska 50, III. p., nawprost schodów.

Szwaczka

do szycia cnole- wek przyjmie fabryka obuwia Kraków, Czarnowiej- ska 70.

Samozwobodnego drzeworynika

(pracownika rzeźb drze- wa) przyjmie natychmiast Fa- bryka mebli J. Skrzypczaka, Bieszyń. 9189

POSADZĄ ZMIENI mrozieńnię (lat 16) z ukończoną 4-łą klasą gimnazjalną, z półrocz- ną praktyką biurową (w dziale buchaltery), władający języ- kiem polskim i niemieckim. Łaskawe zgłoszenia pod „Po- sada” do Adm. Gońca Krak-

Ważna młody obecnie na stanowisku rządow m ukończ. sem n. władający bilingw językiem polskim, nie- mieckim i włoskim w słowie i piśmie, poszukuje posady w mieście lub na wsi. Zgło- szenia pod „25” do Admin- Gońca Krakowskiego. 9208

Nauczycielka udziela korepe- tycji w zakresie szkół po- wszechnych i wydziałowych albo u siebie w domu albo dochodząc po cenach przy- stępnych. Zgłoszenia do Ad- min „Gońca Krak.” pod „Ko- repetycyja”. 1339

Akademicka poszukuje kore- petycji w zakresie szkoły średniej. Zgłoszenia do Ad- ministracji „Gońca” Krakow- skiego pod „Praca”. 8477

Zgubione dokumenty woj- skowe na nazwisko Jan Raś, ur. 1891 r. w Koszycach, unieważnia się 9493

Unieważniam zguboną kartę wojsk. zwolnieni, wysta- wioną na nazwisko Andrzej Kotarba, gmina Uszew, pow. Brzesko, rocznik 1889. 9491

Skradzione tymczasowe za- świadczenie demobilizacyj- ne na nazwisko Wotek T. odit. ur. 1902 r., Winiary, powiat Wieliczka, które się uniewa- żnia. 9491

Zgubiono dnia 19 kwietnia b. r. metrykę na nazwisko Kola Jana, przedm. ulicą Szlak, Łobzowska, pl. Szczę- pańskim do Rynku. Łaskawy znawca zechce zwrócić za- wrotn grodziem na ul. Łob- zowską 29 do stróżki. 9492

Uzyczej żony ze skromnym posagiem szuka przemy- słowiec-reprodukt, przy- stojny biodyn, lat 30. Zgło- szenia z fotografią przyjmuje adm nistr. „Gońca Krak.” pod „Tenowski”. 9486

Młody, samotny, przystojny mężczyzna, w wieku 29 lat, na wyższym stanowisku pragnie nawiązać znajomość z panną z dobrego domu. Małżeństwo niewykluczone. Posaz obojętny. Zgłoszenia listowne do Admju. „Gońca Krak.” pod „Schronisko”. Dys- krecya zapewniona. 8010

Kawaler, lat 28, posłubi pan- nę do lat 25, która ma sta- bość św. Walentego, z nadzie- ją wyleczenia choroby. Maja- tek pożądanym dla wspólnego dobra. Pierwszeństwo mają obywatelki ziemskie. O dalsze objaśnienia uprasza się zgła- szać pod adresem: Okazie- owi 20-markówki nr 015,850, poste-restante, Pinczów. 9004

Prawdziwe kauczukowe obcasy PALMA-KAUCZUK SKŁADY FABRYCZNE: DLA GALICJI ZACHODNIEJ DLA GALICJI WSCHODNIEJ Kraków, Librowszczyzna 8. || Lwów, Zółkiewska 37. DLA POZNAŃSKIEGO I POMORZA Poznań, Strusła 9. 9175 402

Tow. Przemysłowe Kosseckich S. A.

we Lwowie, Jagiellońska 2.

Fabryka najprzedniejszych likierów, wódek i rumu poszukuje

zastępcy na Kraków.

Uwzględnione będą tylko oferty pierwszorzędných firm posiadających długoletnie w tym kierunku do- świadczenia i stosunki handlowe. 9498

Oferty należy przysyłać najpóźniej do 30-go kwietnia b. r. do Lwowa, ul. Jagiellońska 2.

GAZETA BANKOWA

Największe i najpoważniejsze polskie pismo ekonomiczne wychodzi 10 i 25 każdego miesiąca.

Nr. 7 opuścił prasę 10 kwietnia i zawiera:

Karol Krzetuski: Problem odbudowy Europy. — Dr. Emil Spät: Projekt ustawy czekowe. — I. Sielski: Kasy oszczędności a nowoczesne stosunki gospodarcze. — Ukończenie likwidacji Banku Austro-Węgierskiego. — Przegląd sprawozdań i bilansów — Sprawy bieżące. — Przeglądy giełdowe. — Kronika krajowa i zagraniczna.

Najbardziej miarodajne sfery uznają „Gazetę Bankową” za wydawnictwo niezbędne dla wszystkich organizacji i czynników gospodarczych Pol- ski i przyznają jej charakter na poważniejszego czasopisma ekonomicznego w kraju.

Prenumerata wynosi: rocznie 7200 Mkp., pół- rocznie 3600 Mkp., kwartalnie 1800 Mkp., zeszyt pojedynczy 300 Mk. 9499

Duży nakład pisma, dobrze zorganizowany kol- portaż, poczytność we wszystkich dzielnicach da- ją rękojmię skuteczność wszelkiej reklamy.

Adres Wydawnictwa: Lwów, Zimorowicza 5. — Tel. 581.

Ubrania tylko za 7500 Mk!

Mamy możliwość przez czas ograni- czony wysłać pocztą za zaliczeniem

3 metry materiału wełnianego wyższego gatunku bardzo elegan- ckiego we wszystkich kolorach na ubranie męskie albo na damskie palto.

3 metry materiału najlepszego gatunku 12.000 Mk. Za opakowanie i przesyłkę 500 Mk.

Adresować do firmy I. ALPERN, Białystok ulica Jurowiecka 16. 9497

MASZYNA PAROWA

32 HP z kotłem Fitzner- Gamper, 8 atm. 30 m. kompletna tania do sprze- dania. PION, Lwów, Lwowska 48, tel. 478. 9484

Wspólników z poważnym kapitałem

poszukuje się we Lwowie celem rozszerzenia: 1) Wytwórni zabawek wełnian. (istnieje od 1912 r., maszyn 4, robotnic 20). 2) Pracowni trykotarskiej (o 11 maszynach). W Krakowie do: 3) Neustającej wystawy wyro- bów polskich (istnieje od 1906 r. w centrum miasta), 4) Wytwórni ozdób na drzewko (istnieje od 1917 r. robotnic 45), 5) Wykończalni bielizniarskiej (14 specjalnych maszyn o popędzie motor. istnieje od 1917 r.) Informacji udziela i przyjmuje zgłoszenia „Li- ga Pomocy przemysłowej”, Kraków, Grodzka 13, do 30 kwietnia 1922. 9462